

Rudo Leška

Hravé Operky

Časopis Loutkář

„.... O to väčšiu radosť mám z premiéry brnianskeho Divadla Radost', kde sa do diela pustili a pripravili jeho prvú profesionálnu inscenáciu na českých javiskách. Pre chorobu v súbore ju museli presunúť z pôvodne plánovaného 18. februára na 4. marca, no výsledok to neovplyvnilo. Povedzme rovno, že inscenácia je natoľko vydarená, že by ma neprekvapilo, ak by na repertoári zostala rovnako dlho ako tá pražská. Na rozdiel od nej však našla vlastný a veľmi funkčný autorský kľúč, ktorý ponúkol nielen inšpiratívne čítanie, ale hlavne dramaturgicky stmelujúci prvok. To je osobitná výzva pri takto neheterogénnej látke, vlastne štyroch autonómnych kusoch. Podarilo sa to Janovi Svěrákovi vo filme, na divadelnom javisku však boli Brňania ešte dôvtipnejší. Odrazili sa od skutočnosti, že so Svěrákom a Uhlířom spolupracuje brnianska výtvarníčka Vlasta Baránková (svojim charakteristickým nežným rukopisom figuratívnej tvorby pre deti, ktorý však neprekračuje tenkú hranicu gýča, ilustrovala napríklad ich spevníky) a práve do jej ateliéru inscenáciu umiestnili. V noci, keď ateliér umelkyňa opustí, ožívajú postavy z jej kníh a prežívajú svoje rozprávkové príbehy“

„.... Inscenácia je veľmi hravá, vidno, že všetkých šesť interpretov sa po celý čas dobre zabáva, akoby nevdojak muzicíruje a zabáva aj divákov. Eva Koupová, Míša Rotterová, Helena Dvořáková, Pavel Jan Riedl, Petr Šmiřák, Matěj Tauš tvoria jeden zohraný tím, ktorý si evidentne rád zamuzicíruje na všakovakých nástrojoch, a rovnako im nie je cudzí ani spev; naostatok hlasový rozsah Uhlířových piesní je dimenzovaný na deti a nik zo súboru s ním nemá problém“

„.... Prítomnosť Vlasty Baránkovej v premiérovom hľadisku rozostrila hranice medzi divadlom a skutočnosťou a akoby sa stala jej osobnou zárukou za javiskové dianie. Naostatok, na výtvarný jazyk Vlasty Baránkovej nadväzuje aj scénografia Pavla Hubičku, ktorá využíva Baránkovej pôvabné ilustrácie nielen na niektoré prvky scénografie (stromy, vtáky), ale ako skutočné obrazy stojace v ateliéri, jednak na samotné bábky, a že sa ich tu použije neúrekom. Všetko zariadenie ateliéru (obrazy, stojany, štetce a ďalšie výtvarné potreby) je dimenzované v nadrozmernej veľkosti, aby herci pôsobili ako skutočné rozprávkové postavičky z kníh....“

„.... Inscenácia je veľmi hravá, vidno, že všetkých šesť interpretov sa po celý čas dobre zabáva, akoby nevdojak muzicíruje a zabáva aj divákov“